

15. po Trojici – 9.9.2018

Spodný odev kňaza

„Spievať chcem Hospodinu, dokiaľ žijem, brat' svojmu Bobu, dokiaľ tu budem. Nech Mu je milé moje premýšľanie! Ja sa budem radowať v Hospodinovi. Dobroreč, duša moja, Hospodinovi, haleľujá“ (Ž 104).

2 Mojžišova 28:39-43 „Spodný odev utkaj vzorkovane z jemného ľanu... Synom Áronovým urob spodný odev. Obleč do nich svojho brata Árona a s ním aj jeho synov a pomaz ich, ustanov a vysväť ich, aby mi konali kňazskú službu. Urob im aj spodky z ľanu od bedier až po stehná, na zakrytie ohanbia. Nech budú na Áronovi a jeho synoch, keď budú vchádzať do svätostánku alebo pristupovať k oltáru konať službu vo svätyni, aby nevalili na seba vinu a aby nezomreli. Toto je večné ustanovenie pre neho a po ňom pre jeho potomstvo“.

Tak sme sa pekne od vrchného odevu dostali až k poslednej časti rúcha starozmluvného kňaza. Je to rovnaké ako pri opise svätostánku: my by sme pravdepodobne išli od spodného rúcha k vrchnému, no Boží opis smeruje opačne. Pán Boh najprv hovorí o tom, čo je viditeľné na prvý pohľad a až potom o odevu, ktorý je oblečený priamo na ľudské telo.

My človeka hodnotíme často podľa oblečenia – kto ako sa oblieka, aký štýl má, či sleduje najnovšiu módu, či sa oblieka vkusne a primerane svojmu stavu a práci. Lenže vizáž môže často klamať. **Oblečenie nemusí vždy vyjadrovať podstatu a skutočný postoj daného človeka. Aj v krásnom oblečení sa môže nachádzať čierna duša a aj v chatrnom odevu nádherné srdce.** Preto by medzi vnútrom a vonkajškom mal panovať súlad – a to nehovorím už o oblečení, ale o živote človeka. To, čo ľudia vidia navonok: naše správanie, reči, postoje by malo byť totožné s tým, čo máme vo svojom vnútri: s našim premýšľaním, vierou, vlastnosťami. **Pán Boh totiž skúma naše srdce, ale vidí aj náš život a pozná rozdiel medzi tým: preto je dôležité dbať nielen o to, ako sa my sami pred sebou javíme, ale aj o náš obraz pred ľuďmi, no najmä pred Pánom Bohom.**

Spodný odev kňaza nás učí, že **je dôležité zosúladiť vonkajší aj vnútorný spôsob života.** Vtedy zmizne pretváрка či herecké výkony, ktoré predvádzame v snahe urobiť sa lepšími, ako sme.

I keď treba povedať, že spodný odev predstavuje aj zmenu našej prirodzenosti. Neznámy mysliteľ tvrdí, že **viera má vtedy význam, keď človeka transformuje, mení.** Pán Boh nás miluje takých, akí sme, no predsa chce

zmeniť to, čo kazí obraz, na ktorý nás stvoril. Túži z nás vytážiť to najlepšie. K tomu je potrebné Božie prekrytie láskou, odpustením, dielom premeny. Pred Bohom totiž ako telesní neobstojíme: aj keby sme Pánovi ukázali všetky skutky, ktoré sme urobili, všetky milodary, čo sme priniesli, ak by sme Mu ukázali všetky problémy, ktoré sme vyriešili a dali všetko, čo sme počas života nadobudli, bez Jeho diela premeny, nemáme šancu pred Ním obstáť. ***On je svätý a my sme hriešni – a tento markantný rozdiel je potrebné prekonať.*** Ľudia sa o to snažili odkedy je ľudstvo ľudstvom, ale nie je to v našich silách. **Potrebuje, aby nás On premenil, znovuzrodil. Naše prvoradé túžby a zameranie života by malo byť v tom, aby sme obstáli pred Pánom.**

Znovuzrodenie je potrebné a nevyhnutné pre náš život. Je aj viditeľné v tom, čomu venujeme čas, čo nás v prvom rade zaujíma, čo napĺňa našu myseľ. **Spodný odev kňaza nám teda pripomína, že sa musíme premeniť. Sami to však nedokážeme: je to Božie dielo pri nás a s nami.**

Pán Boh to má s nami veľmi ťažké, pretože my sme príliš telesní, mysliaci často len na to, čo potrebuje telo, čo si vyžaduje tento svet, sme zameraní prevažne na hodnoty pozemského putovania. Samozrejme, že sa musíme starať o tento časný život, ale Biblia to chápe skôr v tom zmysle, že **sa máme zaujímať o tento život ako o predstupeň večného života, tu sa na večnosť pripravujeme.** Ale nesmieme túto časnosť vnímať ako top, ako jediný dosiahnuteľný bod, ako jediný spôsob života. Na tomto svete máme žiť s myšlienkou na svet budúci. Lenže človek sa nikdy natoľko nezaujímal o telesné dary ako teraz: *chceme žiť, čo najdlhšie, najlepšie večne na tomto svete. Máme túžbu maximálne uspokojiť svoje požiadavky, potreby a preto väčšinu svojho času venujeme práci a zarábaniu peňazí a všetko ostatné ide bojom. To všetko sa potom odzrkadľuje v zlyhách medziludských vzťahoch, v prejedaní sa či nejedení vôbec, v kupovaní vecí, ktoré nepotrebuje. Táto zameranosť na uspokojenie svojich potrieb sa odzrkadľuje v ničení prírody či sebeckve mnohých ľudí.* Len dokedy chceme takto žiť?

Spodný odev kňaza nám pripomína, že telesný, pozemský život je dôležitý, ale nesmie byť dôležitejší ako večné a nebeské hodnoty. Máme žiť časnosť ako prípravu na večnosť.

Nie vždy sa nám však takto darí žiť a preto nás **zameranosť na časnosť motivuje užívať si život bez obmedzení a noriem.** To vedie k bezuzdnosti v jedení – obrovské percento malých detí je obéznych. Manželstvá sa rozpadávajú pre nezáujem a sebeckvo partnerov. Rodiny spoločne nežijú, pretože peniaze sú viac ako čas strávený s rodinou. Sex je

povýšený nad lásku a slovo „láska“ už nič neznamená. Alkoholizmus je normálnym štýlom života a kto nepije veľa a často, akoby ani nežil. Ľudia nechcú pracovať, pretože radšej budú doma sedieť celé dni ako za pár eur vstávať do práce. O vzájomnej pomoci, radách a spolužití medzi kolegami, susedmi alebo dokonca aj súrodencami, môžeme iba snívať. Uctievame rôznych bôžikov, vyzdvihujeme myšlienky východných náboženstiev ako sú rôzne meditačné cvičenia, červené šnúry či multináboženské presvedčenie, že je jedno v akého boha veríme. To všetko a ešte mnoho iného je následkom toho, že sa človek rozhodol žiť bez Pána Ježiša Krista – **vytesnili sme Ho na okraj nášho záujmu, pretože sa nám zdá, že nás obmedzuje. Ale On nás svojimi normami iba chráni.**

Spodný odev kňaza je symbolom Božích prikázaní, ktoré nám určujú hranice, v ktorých je možný pozemský život a v ktorom hriech nemá miesto. Jedine s Pánom Ježišom sa dá na tomto svete žiť tak, aby víťazilo dobro a láska. Bez Neho je to iba biedna a mnohokrát bezvýsledná snaha s chabým účinkom na človeka a ľudstvo.

Toto všetko nás vedie ku Kristovi na kríži – tam si vojaci delili a losovali o Jeho rúcho. Kristus sa s nami ľuďmi stotožnil, čo pripomína práve tento spodný odev: stal sa jedno s nami, okrem hriechu. Vzal na seba všetky naše viny, hriechy, nepravosti, tresty a všetko zlo sveta odniesol na svojich pleciach na kríž, aby nás všetkého temného zbavil. Kristus na kríži, vyzlečený zo svojich šiat, Ten, ktorý prišiel aj o spodný odev, sa obnažuje, odhaľuje, aby sme v tomto obraze pochopili Božiu lásku, ktorá nepozná hranice, ale dáva sa bez obmedzenia každému.

Kristus – obnažená Láska na kríži **nás učí pravdivému spôsobu života**, bez pretvárk / **požýva nás premeniť sa obnovením mysle** / motivuje nás **žiť pozemský život ako predstupeň nebeského** a pomáha nám **žiť v mantineloch Božích prikázaní**, aby nás chránil. Kristus – obnažená Láska, ktorá sa vzdala všetkého je hnacou silou nášho života, ktorý by sa páčil Bohu, bol prínosom pre blížnych a radosťou pre každého z nás. Veď tak Pán Boh miloval svet... Amen.